

9 AV - ZECHER LECHURBAN

CAN WE LIVE WITHOUT MUSIC?

מדרשת רחל וחייה - ט' באב תש"פ

A] ZECHER LEMIKDASH

- The loss of the Beit Mikdash left a gaping hole at the heart of the Jewish nation. Chazal realized that it was essential for us to retain a consciousness of that loss in our lives and created two new areas of rabbinic law - **Zecher LeMikdash** and **Zecher LeChurban**.
- R. Yochanan ben Zakai was one of the main institutors of Zecher LeMikdash. He lived through the Churban and had the task of rebuilding and strengthening Torah after.

1. בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש ושיהא יום הנף כולו אסור.

משנה מסכת סוכה פרק ג משנה יב

The Mishna mentions one famous example - that we take the 4 Minim on Succot all 7 days, and not just on the first day as the Torah requires. This is to remember that the mitzva in the Temple was all 7 days.

2. ומנלן דעבדין זכר למקדש? דאמר קרא (ירמיהו ל"ג) כִּי אֶעֱלֶה אֶרְכָּה לָךְ וּמִמְכוֹתֶיךָ אֶרְפָּאֶךָ נְאֻם-ה' כִּי נִדְחָה קְרָאוּ לָךְ צִיּוֹן הִיא דְרִישׁ אֵין לָהּ מַכְלָל דְּבַעִיא דְרִישָׁה.

ראש השנה ל.

Chazal learnt the concept of Zecher LeMikdash from Yirmiyahu, who laments that there was no one who sought out - doresh - Zion during the exile. Thus, Chazal instituted that we must find ways in our daily life to seek out Zion!

3. הנה עיני קדשם של חז"ל, אשר היו בעת גלות ישראל מעל אדמתו, מראשית צפו מדאגה בדבר, פן יאמר עם ה' כי אחרי אשר לא עת לקיים לנו העת הזאת את החוקים התלויים במקדש ובארץ מה בצע בלימודם? ויזיחו את החלק הנכבד הזה שישועתנו בו תלויה מהביאו לידי המעשה המיוחד לו. על כן קבעו 'זכר למקדש'... כונתם ז"ל להשאיר איתנו מקצת זכרון חוקי המקדש, למען לא נסיר לבבנו מהגיונם מאפס קיומם בפועל. מזה נקח מוסר, כי אלה הזכרונות האחדים למקדש, לא ללמד על עצמם יצאו, כי אם ללמד על הכלל כולו יצאו, לזרז רוח נבוננו ושוקדי דלתי תורתנו, לשוב משמרת הקדש בתלמוד כל עניני המקדש והקודש. ובזה נתן יד לעזרת עמנו, ונפתח פתח תקוה לישועת ה' לנו, המציץ מן החרכים, ומצפה לעת נפנה אליו ונושעה

שו"ת משפט כהן, הקדמה, עמ' טז

Rav Kook explains that the purpose of Zecher LeMikdash is to keep alive our learning of the mitzvot of the Mikdash, which itself will ignite a yearning to again do them. This in tuen will be instrumental in our actual redemption!

- Mitzvot derabbanan/minhagim which were introduced by Chazal as Zecher LeMikdash - to long for the Mikdash include:
 - taking the 4 Minim all 7 days.
 - eating the 'Hillel Sandwich' on Seder night - *zecher lemikdash KeHillel*!
 - eating the afikoman at the end of the Seder in place of the korban Pesach.²
 - having 2 cooked foods on the table on Seder night - zecher to the korban Pesach and korban Chagiga.
 - counting Sefirat HaOmer today when there is no korban Omer.³
 - arava on Hoshana Rabba? (see below)
- Later minhagim which were introduced by Jewish communities as Zecher LeMikdash include:
 - walking around the bima for Hoshanot on Succot⁴.
 - lighting candles in shul on Chanuka.⁵
 - reciting Pitum HaKetoret.⁶

1. Pesachim 116a

2. See Machzor Vitri Hilchot Pesach siman 95 s.v. ma nishtana (p 285) who identifies this as Zecher LeMikdash.

3. Menachot 66a

4. Siddur Rav Saadia Gaon p 228; Teshuvot HaGeonim, Shaarei Teshuva 31.

5. See R. Peretz on Smak Mitzva 280, who identifies this as Zecher LeMikdash.

6. Siddur Rav Amram Gaon, Siyum Hatefila s.v. 'ube'erev leachar'.

- giving half shekel in shul before Purim.⁷
- singing Hallel in shul on Seder night - zecher to Hallel during the shechita of korban Pesach.⁸
- wearing kittel at Seder - zecher for the special tahor clothing worn when eating korban Pesach.⁹
- eating milky and then meaty food on Shavuot night - zecher to Shte HaLechem.¹⁰
- celebrating simchat beit hashoeva on chol haomed Succot.
- reading kol habechor on 2nd day chag in chu'l - zecher to bringing personal korbanot on Chag.¹¹
- not looking at Cohanim during bircat cohanim.¹²
- zecher lehakhel!^{13?}

4. אמ' ר' יהושע בן קרחא דברים אילו התקין רבן יוחנן בן זכאי משחרב בית המקדש. לכשיבנה הבית במהרה (בימינו) יחזרו דברים אילו ליושנן!

תוספתא מסכת ראש השנה (ליברמן) פרק ב

The institutions of Zecher LeMikdash are designed to bring us to the rebuilt Mikdash. At that stage the original halacha can be restored.

B] LIMITS TO ZECHER LEMIKDASH

5. אמר ליה אביי לרבא: מאי שנא לולב דעבדין ליה שבעה זכר למקדש, ומאי שנא ערבה דלא עבדין לה שבעה זכר למקדש? ... אמר רב זביד משמיה דרבא: לולב דאית ליה עיקר מן התורה בגבולין - עבדין ליה שבעה זכר למקדש, ערבה דלית לה עיקר מן התורה בגבולין - לא עבדין שבעה זכר למקדש.

סוכה מד.

The Gemara asks why we do not also take the arava all 7 days on Succot to remember the Mikdash where they did this. It answers that the special mitzva of arava did not have application outside the Temple, so Zecher LeMikdash is not appropriate. It relates to mitzvot that the people are familiar with, and can now do in a special way 'Zecher LeMikdash'.

6. דלא עבדין לה שבעה - אכל יום אחד מיכא עבדין, כדאמרינן לקמן (עמוד 3') צרבי אלעזר צר לדוק, והוא היכ לאחר חורבן, שהיכ רבי לדוק אצוי צימי רבי יוחנן בן זכאי, וצימי רבי אלעזר ורבי יהושע ורצן גמליאל היכ.

רש"י שם

Rashi, however, points out that we DO take the Arava one day - on Hoshana Rabba. This is also based on what the Gemara calls minhag Nevi'im, but Rashi appears to connect it here to Zecher LeMikdash.

7. ... לא היו ישנן כל הלילה אלא [שוקדין] [שקורין] כנגד כהן גדול כדי לעסקו [בהבראה] [בתורה]. כך היו נוהגין בגבולין אחר חורבן הבית זכר למקדש אבל חוטאין היו

תוספתא מסכת יומא (כפורים) (ליברמן) פרק א הלכה ט

Chazal were also concerned to identify the limits of Zecher LeMikdash. The Tosefta in Yoma explains how the Cohen Gadol was kept awake the entire night of Yom Kippur to ensure that he did not fall asleep and inadvertently become tamei through a seminal emission. Some maintained this minhag later in chu'l, but this was misguided and they sinned.

8. מיקירי ירושלים לא היו ישנן כל הלילה, כדי שישמע כהן גדול קול הברה, ולא תהא שינה חוטפתו. תניא, אבא שאול אמר: אף בגבולין היו עושין כן זכר למקדש, אלא שהיו חוטאין. (רש"י - שחקין אנשים ונשים יחד, וזאין לעצירה). אמר אביי ואיתימא רב נחמן בר יצחק: תרגומא - נהרדעא. דאמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא: אמריתו, אמאי לא אתי משיח, והא האידנא יומא דכיפורי הוא, ואבעול כמה בתולתא בנהרדעא!

יומא יט:

The Gemara explains why the minhag to stay up all night on Yom Kippur backfired¹⁴. It turned into a major social party night which descended into sexual liasons between the youth!¹⁵

7. Sefer HaChinuch Mitzva 105.

8. Sefer Hamichtam on Pesachim 116b.

9. Imrei Shefer - commentary of Netziv on Haggada.

10. Rema OC 494.

11. Tosafot Yom Tov to Mishna Megila 3:5.

12. Magen Avraham 128:35.

13. First proposed by the Aderet in the early 20th Century and first marked in 1945. Rav Kook writes (Chazon Hageula p 136) that is appropriate to institute new Zecher LeMikdash minhagim for Eretz Yisrael, now that we have returned to the Land.

14. There is a minhag to stay up all night in shul on Leil Yom Kippur, but is dedicated to prayer and contemplation - Shulchan Aruch OC 619:6.

15. This could be one of the sources for those concerned that, due to the social opportunity, the minhag of tashlich on Rosh Hashana causes more problems than it solves!

C] ZECHER LECHURBAN

• The expression 'Zecher LeChurban' appears frequently in later Rabbinic writings, but not in Chazal. There, the phrase is 'Zecher LeYerushalayim'.

9. סד אדם כל ביתו בסיד ומשייר דבר מועט - **זכר לירושלם**. עושה אדם כל עסקי סעודה ומשייר דבר מועט - זכר לירושלם. עושה אשה כל תכשיטה ומשיירת דבר מועט - זכר לירושלם.

תוספתא מסכת בבא בתרא (ליברמן) פרק ב

• Chazal instituted various halachic practices Zecher LeChurban. These basically fall into 4 categories:-

(i) The 4 fasts of the year - Tzom Gedalia, 10 Tevet, 17 Tammuz, 9 Av - and the mourning period of the 9 days in Av (extended by minhag to the 3 weeks).

(ii) Restrictions on music¹⁶ all year round.¹⁷

(iii) Tearing kriya on seeing the churban in Eretz Yisrael/Yerushalayim and making appropriate berachot.

(iv) Restrictions on simcha in life - see below.

10. (1) ת"ר: כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין. נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין? אמרו להן: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל! נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל! אמר להם: א"כ, לחם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות! אפשר בפירות. פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים! אפשר בפירות אחרים. מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים! שתקו.

(2) אמר להן: בני! בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה. ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גוזרין גזירה על הצבור א"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: **בְּמִאֲכָה אֶתְּמָן נֶאֱרִים וְאֶתִּי אֶתְּמָן קִבְּעִים הַגְּיוֹ בְּלִי**.

(3) אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט. וכמה? אמר רב יוסף: אמה על אמה. אמר רב חסדא: כנגד הפתח. עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט. מאי היא? אמר רב פפא: כסא דהרסנא. עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט. מאי היא? אמר רב: בת צדעא, שנאמר: **וְתִהְיֶינָה קְלִיָּהּ, אִם-אֲשַׁכְּחָךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי [אִם-לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹכְתִי].** מאי על ראש שמחתי? אמר רב יצחק: זה אפר מקלה שבראש חתנים. א"ל רב פפא לאביי: היכא מנח לה? במקום תפילין, שנאמר: **וְיִשְׁעֶיהָ סֹאֵג, לְשׁוֹם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתַתּוֹ לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַי. וְכָל הַמִּתְאַבְּלִים עַל יְרוּשָׁלַם - זֹכֶה וְרוֹאֵה בְּשִׂמְחָתָהּ.** שנאמר: **וְיִשְׁעֶיהָ סֹאֵג, שְׂמֹכְתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם [וְנִגְלוּ בָהּ כָּל-אֲהֲבֶיהָ שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל-הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ].**

בבא בתרא ט:

Chazal seek to set the appropriate parameters for mourning for the Mikdash. The most important principle emerging from this source is that Zecher LeChurban is a balance - ensuring that people do not forget the galut, whilst at the same time not imposing restrictions that the people will not be able to cope with.

11. **לעשות זכר לחורבן, ובו ה' סעיפים.**

א משחרב בית המקדש, תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונים לעולם בנין מסוייד ומכוויר כבנין המלכים. אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשייר מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד. והלוקח חצר מסויידת ומכווירת (פירוש מלויירת), הרי זו בחזקתה, ואין מחייבים אותנו לקלוף בכותלים.

ב וכן התקינו שהעורך שלחן לעשות סעודה לאורחים, מחסר ממנו מעט, ומניח מקום פנוי בלא קערה מן הקערות הראויות לתת שם. וכשהאשה עושה תכשיטי הכסף והזהב, משירה מין ממני תכשיט שנוהגת בהם, כדי שלא יהיה תכשיט שלם. וכשהחתן נושא אשה, לוקח אפר מקלה ונותן בראשו במקום הנחת תפילין. הגב: ויש מקומות שנהגו לשצר כוס צשעת חופה, או לשום מפכה שחורכ או שאר דברי חזילות צראש החתן. וכל אלה הדברים כדי לזכור את ירושלים, שנאמר: **אם אשכחך ירושלים וגו' אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי.**

ג וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם. הגב: ויש אומרים דוקא מי שרגיל בצבס, כגון המלכים שטומדים ושוכצים בכלי שיר או צבית המשפה. ואסור לשומעם מפני החורבן. ואפילו שיר בפה על היין, אסורה שנאמר: **בשיר לא ישתו יין** (ישעיה כד:ט). וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שיר של הודאות וזכרון חסדי הקדוש ברוך הוא, על היין. הגב: וכן לזרוך מזוכה, כגון, צבית חתן וכלה, הכל שרי.

ד וכן גזרו על עטרות חתנים, שלא להניח כלל. ושלא יניח החתן בראשו שום כליל, שנאמר: **הַסִּיל הַמְצִיָּת וְהָרִים הַעֲטָרָה** (יחזקאל כא:לא). וכן גזרו על עטרות הכלה, אם היא של כסף, אבל של גדיל מותר לכלה. ודוקא לחתן וכלה, אבל בשאר כל אנשים ונשים לא גזרו.

ה אסור לאדם שימלא שחוק בעולם הזה.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקס

16. For 2 more detailed shiurim on music in halacha see <http://rabblmanning.com/wp-content/uploads/2018/05/Music-and-Sefira-Part-1.pdf> and <http://rabblmanning.com/wp-content/uploads/2018/05/Music-and-Sefira-Part-2.pdf>. Audio shiurim are on <https://rabblmanning.com/index.php/audio-shiurim/cji/>

17. Mishna Sota 9:11, Sota 48a, Gitin 7a, Yerushalmi Sota Chap 9 and Megilla 3:2, Sanhedrin 101a.

The Shulchan Aruch rules that the practical prohibitions in halacha based on Zecher LeChurban are¹⁸:

- not living in palatial homes.
- leaving a square Ama when we redecorate.
- a meal should always have something missing.
- a woman should never wear all her jewelry.
- customs of mourning at a wedding - breaking glass, ashes on the chatan's head etc.
- not listening to music in certain situations - see below.
- bride and groom not wearing certain headwear.
- not laughing too much!

D] CAN WE LIVE WITHOUT MUSIC?

12. ... ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה. ופירש"י כגון לשורר בבית המשתה. והתוס' מפרשים דאפי' בלא משתה נמי ודוקא למי שרגיל בכך כההיא דאיתא בירוש' ריש גלותא הוה קאים ודמיד בזמרא - פירוש בשכבו ובקומו היו מזמרין לפניו. ומלשון הרמב"ם ז"ל משמע דבכלי אסור לשמוע בכל ענין ובפה דוקא על היין אבל הוא ביאר בתשובת שאלה דאפי' בפה אסור אף בלא משתה. ואין חילוק בין לשון עברי ולשון ערבי כ"ש אם הן דברי ניבול שאסור לשומעו אף בלא מליצה וניגון. וה"מ שירת אהבים כגון לשבח יפה ביופיו וכיוצא בו אבל מותר לומר שירות ותשבחות על היין בבית המשתה ...

טור אורח חיים סימן תקס

The Tur quotes a number of halachic positions: (i) according to Rashi¹⁹, music is only prohibited when accompanied by wine; (ii) according to Tosafot, music is also prohibited, even without wine, if it becomes a regular/constant pleasure; (iii) the Rambam in Mishne Torah is strict on instrumental music even without wine, but more lenient with a capella music, which is prohibited only when accompanied by wine. But in his Teshuvot, he prohibits ALL music and singing, with or without wine, except for religious celebrations. Music with inappropriate words is always prohibited.

- As we saw above, the Shulchan Aruch prohibits all instrumental music, with or without wine, and a capella music with wine. Music (at least singing) is permitted at religious celebrations. The Rema clarifies that music at mitzvah celebration (eg weddings) is permitted. He is also generally more lenient and allows instrumental music, as long as it is not accompanied by wine or 'constant'.

13. (יג) ואפילו שיר בפה על היין אסור - וז"ח פסק דאפילו בלא יין ג"כ אסור
(יד) דברי תשבחות - כתב זליקוטי מהרי"ל שלא כדין הוא שמשוררין צמשתה אודך כי עימתי וכה"ג לשמחת מריעות כי אז התורה חוגרת שק ואומרת עשאוני בניך כמין זמר. אך צדכ"ג לרגלים מזרח לזמר. וע"כ מסיק המ"א דלא שרי צשצת לזמר אלא אותן שירים שנתקנו על הסעודה אבל פיוטים אחרים אסור.
(טו) וזכרון חסדי הקב"ה - וצאזזה סעודות נובהים לשורר קדיש - דהיינו יתגדל - וזכו ודאי חטא גדול דלא התירו אלא זכרון חסדי ד'. וכ"ש צמה שלוקחין על הסעודה לי"ין אחד ועושה שחוק צפסוקים או צתיצות קדושות וזכו עון פלילי.
(טז) הכל שרי - פי' בין צפה ובין בכלי ועל היין רק שלא יהא צה ניבול פה ומ"מ אין לשמוח ציותר.

משנה ברורה תקס

The Mishna Berura rules that:- (i) pesukim may not be sung in a social gathering at home - only in shul; (ii) even on Shabbat, only 'authorized' zemirot should be sung; (iii) kaddish may NEVER be sang at a seuda; (iv) clowns who make fun and games from pesukim are committing a terrible aveira; (v) even at a wedding the simcha must not be excessive!

14. (כה) ואם מזמרות כדי לישן התינוק שפיר דמי. וגם הלא מדברי שולחן ערוך משמע דאינו איסור צפה אלא על היין, הלכך אין לדקדק כל כך. [אכן אם יש אנשים אחרים צבית יש ליזהר משום קול צאשה ערוה]. ומיהו כבר הזהיר השג"ה ושאר ספרי מוסר שלא לזמר שירי עגזים לתינוק, שזה מוליד לתינוק עצב רע, וצלאו הכי נמי איכא איסורא צשירי עגזים ודברי נצלות, דקא מגרי ילך הרע צנפשיה. ושומר נפשו ירחק מזה ויזהיר לצני ביתו על זה:

שער הציון סימן תקס

The Mishna Berura permits singing a lullaby to a baby, but only if the content of the song is appropriate. Even though the baby is unable to understand the words, he is concerned about the spiritual impact on the neshama of the child.

18. These are many other halachot/minhagim apart from these eg relating to the 3 weeks and fast days. Note also the custom to eat eggs at the start of the meal on Seder night - since 9 Av is on the same weekday. (Rema OC 476:2).

19. Also the position of the Smag (Tisha BeAv pg 123b), Chiddushei HaRan (Gittin 7a), Tosfot HaRosh (Gittin 7a), Hagahot Mordechai (beginning of Gittin), and Meiri (pg 20).

15. וסתם שירה (כלומר שאינה חסידות) ... כתב מרן ז"ל במ"ב (ס'ק יג בשם הב"ח) לאיסור אפ"ל בפה, אפ"ל למי שאינו רגיל, ושלא במשתה היין. ואין לחלוק על המ"ב כיון שספריו נתקבלו בכל העולם ודינו כרבן של כל ישראל וכרבו מובהק (אם לא כיוצא מהכלל בראיות ברורות)

אז נדברו

The Az Nidbaru (R' Binyamin Silber - late 20C Bnei Brak) understands that the Mishna Berura prohibits ALL music (other than for a mitzvah) and that the halacha must follow his psak in most circumstances.

16. היוצא מזה דבפומא אין לאסור שלא בבית משתה ולמי שאינו רגיל משום דכמעט כל הראשונים מתירין, רק הרמב"ם בתשובתו נגד עצמו בהלכותיו. ... אבל ודאי מהראוי לבעל נפש להחמיר כהרמב"ם בתשובתו והב"ח פסק כותיה ... ובזמרא דמנא אסור בכל מקום שכן סובר הרמב"ם והמחבר. ... לכן אף שהרמ"א והד"ח סברי שפליגי ומתירין שלא בבית משתה ואינו רגיל יש להחמיר אף שהוא איסור דרבנן. ואם הוא לדבר מצוה ... אף שאינו לשמחת חתן וכלה ... הכל שרי ... אבל הבענקעטס שעושין לצורך צדקה מסופקני אם הוא בכלל היתר דבר מצוה ... וע"י הרדיא /הרדיו/ אם נשמע זמרא דפומא מותר ואם בכלי זמר אסור....

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן קסו

Rav Moshe Feinstein (in 1958) takes a strict approach. He prohibits listening to any musical instruments all year around, even on the radio, unless for a real mitzvah!!!

17. (ב) מי יתן והיה אשר יתכשר דרא להיזהר מבלתי שמוע זמרת הרדיו, אבל לדאבונינו העולם אינם נזהרים כלל בזה ורק חסידים ואנשי מעשה ...

שו"ת חלקת יעקב אורח חיים סימן סד

R. Yaakov Breisch (d. 1976) is also in principle against listening to music on the radio any time of year (although he goes on in this teshuva to try and find a 'limud zechut' for those who do.)

18. והנה להלכה כ' הרמ"א ... דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה ע"כ. ודבר פשוט דהא דידן שנתרבו כ"כ הכלי שיר הלב יודע שזה נקרא רגיל בהם כידוע ממנהג המחזיקים כלים אלה. ומכ"ש הפותחים הרדיו בבוקר בעת קימה בתכנית זמר הבוקר וכיו"ב בערב ובעת סעודה דאיסור גמור הוא ע"פ הלכה. ולמעשה לבושתינו ולצערינו כמעט נשכח הלכה פסוקה הזאת, ואין לנו למוד זכות גמור. ומיהו עכ"פ אלו השומעים הכלי שיר שמשמיעים זמר קודש וזמר מצוה לעורר הלבבות, ומכ"ש בעת סעודת חתונה מותר, במקום שאין איסור מיוחד לכך כמו בירושלים עיה"ק כידוע, או למי ששומע לפקח עצבנו שי"ל שבגדר מצוה הוא ... ופשיטא דאין זה נותן היתר ללמוד כלי שיר ולהחזיק סתם ע"מ לשורר סתם. וגורם חמור מזה שהולכים ללמוד במקומות אסורים ובאים שם לידי איסור תערובת אנשים ונשים, וגם צריכים לשורר בפה ולהכשיל בקול באשה ערוה ... והנה אין בידינו לבער בבת אחת הפרצה הזאת, ואשרי אדם שומע לי לא לפרוץ בזה. ועכ"פ חלילה להחזיק בבית הכלי שיר שקוראים כהיום אורגאן שכולל כמה כלי שיר ורבותינו ואבותינו הקפידו מאד על זה. ומי יתן שדורינו יבין שכל החיים שלנו וכל הנהגת הבית בית חרדי ויראי ה' צריך שיהי' משוער ע"פ הלכה ושו"ע ובכלל זה ענין הנ"ל, ובזכות זה נזכה לראות בשמחת גאולתינו ופדות נפשינו.

שו"ת שבט הלוי חלק ו סימן סט

Rav Vosner also takes a strong line in this 1984 teshuva. Whilst he sees a use for music for religious 'chizuk' and to uplift those who feel down and depressed, he is insistent that listening to music constantly throughout the day is against the halacha and cannot be part of a religious home. He is not happy with listening to music in the house on the radio (ANY time during the year) or learning a musical instrument, and is particularly critical of the electronic organ/keyboard.

19. ב. בענין שמיעת ניגונים מטיעף רעקארדער בימי המצרים, כבר בארתי בשבט הלוי ח"ב סי' נ"ז דטיעף הוא כלי שיר גמור. וא"כ לא מבעיא בבין המצרים דאסור עפ"י המבואר או"ח סי' תקנ"א, אלא אפילו כל השנה הוה בכלל כלי שיר כאשר הוכחתי מדברי הרמב"ם שם ... ולדעתי אפילו אם הטיעף נעשה משירה בפה נהפך לכלי שיר. אלא שכהיום מקילים אפילו מדקדקים בזה, ויש ללמד עליהם זכות, ופעמים הרבה עושים לפקח עצבותי ושרי, ובפרט בנשים שכיון זה ...

שו"ת שבט הלוי חלק ח סימן קכו

In a 1989 teshuva Rav Vosner writes that recorded music and radio have the status of instrumental music, even if vocal only, and are thus prohibited the entire year. He accepts however that many people (even those who are 'medakdekim') are not careful with this and he tries to justify this by suggesting that many people, especially, women, will become depressed without music.

20. בסיכום: המקילים לשמוע מהרדיו או מהרשם קול שירות ותשבחות והודאות להשי"ת, כל שאינם דרך קלות ראש והוללות, יש להם על מה שיסמוכו, ואף על פי שהם מלווים בכלי נגינה, והנח להם לישראל. והמחמיר תבוא עליו ברכה. ואף על פי שאנו קבלנו הוראות מרן השלחן ערוך, והוא סתם כלשון הרמב"ם ... שיש כעין ספק ספיקא. שמא הלכה כרוב הפוסקים שלא נאסר לשמוע כלי שיר אלא על היין. ואם תמצא לומר כדעת הרמב"ם, שמא גם הוא יודה לרוב הפוסקים, שאין לאסור שמיעת כלי שיר אלא על היין. (כדברי הכנה"ג והפרי הארץ). ואם תמצא לומר כפירוש הטור והבית יוסף, שמא ברדיו וברשם קול שאינם נראים לעין - יש להקל כששומעם שלא על היין. ועל כל פנים נראה שמכיון שלדעת רוב הפוסקים אין לאסור שמיעת כלי שיר אלא על היין, ויש שמפרשים כך בדברי הרמב"ם, אין למחות במקילים, כיון דהוי מילתא דרבנן והמחמיר תע"ב

שו"ת יחיה דעת חלק א סימן מה

Rav Ovadia Yosef permits listening to religious music on the radio (during the year), even with instruments, but only after much halachic argument to find a way to justify it. He permits and encourages those who choose to be strict.

21. והנה לקדש את ישראל מן העמים, ראו חכמינו האלהיים ז"ל להשריש יפה בלבבות שהשמחה ראויה בישראל להיות רק במקום מצוה. וכן הוא הטבע המוסרי של איש הישראלי הישר הולך שלא ישארו לבבו לצאת במחול משחקים רק לשם שמחה של ריקות בעלמא כדרך שאר גויי הארץ..... ויש ביד הציבור בכלל להתנשא למדרגה כזאת שלא לשמח אל גיל כעמים בהמון ופומבי

עין א"ה שבת פרק א' אות עו-עז

Rav Kook stresses a different hashkafic approach - that our simcha and celebration should be focused on simcha shel mitzvah and not the simcha of music alone. This has nothing specifically to do with galut. Indeed, as our levels of simcha increase in the approach to geula, it may be that this focus should be strengthened even more!

22. למעשה נוהגים להקל כדעת רוב הראשונים לנגן ולשמוע מוזיקה כדי ליהנות. וידוע שהיהודים הצטיינו מאז ומתמיד במוזיקה ובנגינה. ואף הגאון מוילנא שיבא מאוד את חכמת המוזיקה, ואמר שחכמת המוזיקה והמתמטיקה הן החכמות החביבות עליו ביותר.

פניני הלכה העם והארץ פרק ט הלכה ט'

Most contemporary poskim are more lenient today on the issue of music.

EXTRA SOURCES

23. תניא, אמר ר' ישמעאל בן אלישע: מיום שחרב בית המקדש, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין, אלא אין גוזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה. ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצוות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו. אלא הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.

בבא בתרא ט'

In the continuation of the Gemara we saw above in source 10, Chazal add another important halachic principle. As we saw above, one may not make a decree that most of the community will not be able to uphold. Furthermore, even if a decree were appropriate, if we know that many people will not observe it, it is better not to enforce it and allow the people to be unintentional sinners.